

Lá thư Canada

TIN TỨC và TIN MỪNG

Trà Lũ

Canada đã vào xuân nhưng vẫn còn lạnh tê tái. Hoa xuyên tuyết đã nở, và con chim robin cổ đỏ báo tin mùa xuân đã bắt đầu thăm viếng vườn hoa của tôi, thế nhưng trời vẫn cứ lạnh. Dân Canada thường bảo nhau muốn trồng cây gì thì phải chờ sau lễ Victoria tức là 22 tháng Năm.

Nhân nói về Victoria tôi liền nhớ ngay tới Hoàng Gia Anh, và nhớ ngay tới việc nhắm mắt của Hoàng tể Philip tháng vừa qua. Ông thọ 99 tuổi, và mất ngày mùng 9, con số 9 đẹp quá. Nữ hoàng Elizabeth hiện nay đã già lắm rồi, chắc cũng sắp theo ông về cõi tiên nhưng bà vẫn chưa chịu nhường ngôi, Nhiều người bảo sở dĩ có việc này là vì Cụ Philip chồng bà không ưa cái ông hoàng tử Charles. Chưa biết việc này rồi sẽ ra sao. Người ta còn kể chuyện ngày xưa khi cụ Philip lấy vợ thì cụ yêu vợ nhưng lại không ưa bà mẹ vợ. Đây là những nét rất Anh, rất da trắng, chuyện thâm cung bí sử, mai này thời gian sẽ cho ta biết thêm. Cái chết của Hoàng tể Philip và các nghi lễ an táng vương giả và trọng thể đã được loan truyền rộng lớn khắp thế giới.

Còn trong cộng đồng Công Giáo VN hải ngoại cũng có một cái chết, sự ra đi của một lãnh tụ mà rất nhiều người đang thương tiếc : đó là Linh Mục Tiến Sĩ Gioan Trần Công Nghị, giám đốc VietCatholic, một mạng thông tin và truyền giáo nổi tiếng. Ngài du học và chịu chức linh mục ở Roma, có bằng tiến sĩ thần học. Sau 1975 dạy học tại Đại Chung Viện ở New Orleans, và Đại Chung Viện Nữ Vương các Thiên Thần ở Los Angeles, rồi ngài làm các công tác mục vụ nhiều nơi. Ngài say mê về truyền thông. Ngài lập ra tập san Thời Điểm Công Giáo 1991, rồi **Viet Catholic** 1996. Khi Vietcatholic sắp ăn mừng sinh nhật thứ 25 thì ngài đột ngột nằm xuống, vừa đầy 76 tuổi. Tôi chưa hề thấy có vị linh mục nào mà được nhiều giám mục, linh mục và giáo dân cả Mỹ cả VN ca tụng và thương mến đến thế . Sự thành công của ngài to lớn như vậy một phần cũng là do sự cộng tác rất hữu hiệu của nhiều danh nhân bằng hữu, bên Úc Châu có LM Nhạc sĩ Văn Chi, LM Nguyễn Hữu Quảng, KS Đặng Minh An, bên Âu Châu có LM Bùi Thượng Lưu, bên Hoa Kỳ có GS Nguyễn Long Thao, Nhà Văn Trần Vinh, nhiều hội đoàn... Tôi tin rằng Cha Nghị đã về thiên đàng rồi, ngài sẽ tiếp sức cho công trình VietCatholic của

ngài còn trên dương thế. Riêng làng tôi, ai cũng nghiện VietCatholic, hàng ngày ai cũng mở đài để nghe tin, nghe hát và nghe giảng.

Nhân chuyện an táng Hoàng Tế Philip và Cha Trần Công Nghị, tôi chợt nhớ tới sự mai táng ‘vương giả’ của làng An Bằng ở Huế. Ai về VN và đến Huế cũng đều đến thăm nơi này. Dân làng xưa kia rất nghèo, nhưng nhờ con cháu ở ngoại quốc đem tiền về nên họ đã đua nhau xây lăng mộ vừa cho tổ tiên vừa cho chính mình sau này. Các lăng mộ xây rất đẹp, sát bên nhau, theo mẫu các lăng vua, rất đắt tiền, lăng bé thì cũng ít ra trên 500 triệu, có lăng xây tới 4 tỷ. Dân làng làm việc này vì nghĩ rằng đây là cách trả ơn tổ tiên và cũng là dịp khoe giàu sang với đời. Nhiều người đến thăm và nghe vậy đã lắc đầu : *Sống thì nó chả cho ăn, Đến khi nằm xuống nó làm ma té ruồi.*

Nghe đến đây thì dân làng tôi quay ra hỏi nhau : Hậu sự của bác sẽ thế nào? Cụ Chánh tiên chỉ nói ngay: Lão đã dặn con cháu : xin hỏa thiêu và thán cốt thì cho vào một hộp nhỏ rồi vùi dưới chân cây thánh giá ngoài nghĩa trang. Minh từ cát bụi nên trở về cát bụi. Ông ODP : Tôi dặn con cháu : sau khi hỏa thiêu xong thì đem thán cốt rải xuống thác nước Niagara, hy vọng một phần sẽ trôi về tới quê VN. Ông Từ Hòe thì cười hà hà. Tôi đang tìm công ty làm pháo bông để nhờ họ trộn thán cốt tôi vào thuốc pháo, ngày quốc khánh khi cả thành phố đốt pháo bông mừng lễ thì tôi xin con cháu cũng đốt pháo bông có thán cốt của tôi để thán cốt được tung cao lên trời, sẽ lẫn vào gió bay đi khắp bốn phương.

Đó là 3 cách cho hậu sự của làng tôi : chôn dưới đất, tan vào nước, tan vào khí trời. Còn các cụ thì sao cơ ? Có bắt con cháu đăng cáo phó thật le lói, rồi làm tang lễ thật to lớn và xây lăng tẩm thật đồ sộ không cơ ?

Xin hết chuyện hậu sự. Xin được trở về tin thời sự. Ngoài chuyện dịch Tàu Cô Vít, chuyện chủng ngừa vaccine, chuyện quân đội Miến Điện lên làm vua, chỉ còn chuyện tân tứ trụ triều đình VN. Trong tứ trụ thì có trụ thủ tướng lọt vào tay cựu bộ trưởng công an Phạm Minh Chính. Ai cũng lè lưỡi. Bây giờ ông công an lên làm vua , các cụ có thấy đáng sợ cho dân mình không cơ. Bác Hồ đã bảo cán bộ là đầy tớ, nhân dân là chủ, thế mà bây giờ đầy tớ thì giàu có, nhà lầu xe hơi, của ăn của để, còn nhân dân là chủ thì đa phần khổ rách áo ôm, ngủ đường ngủ chợ, tại sao thế này ?

Nhân ngày quốc hận 30/4, tôi nhớ tới Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu và 2 câu nói lịch sử của ông : Câu 1 : *Đừng nghe những gì CSVN nói mà hãy nhìn kỹ những gì chúng làm.* Câu 2 trong bức thư cuối cùng ông gửi TT Ford vào đầu tháng 4 năm 1975 khi VNCH đang hấp hối : ‘...*Tôi xin Hoa Kỳ cho tiến hành 2 biện pháp khẩn thiết tôi vừa nêu trên. Tôi khẩn cầu Ngài, khẩn cầu chữ Tín của Hoa Kỳ, đặc biệt lương tâm của nước Mỹ...*’ Bức thư này do TT Thiệu viết và giao cho GS Nguyễn Tiến Hưng Tổng trưởng kế hoạch bay sang Mỹ trao tay cho Tổng Thống Ford. Bức thư lịch sử này Ngài Kissinger và chính quyền Hoa Kỳ đã dấu nhem, nhưng sau này đã được GS Nguyễn Tiến Hưng, người mang thư, phổ biến trong cuốn ‘*Khi Đồng Minh Tháo Chạy*’, in năm 2005.

Nói tới VC và 30 tháng Tư, bỏ chữ ODP trong làng tôi góp tiếng ngay. Rằng năm 1954 VC mang rùng rú về Hà Nội, năm 1975 VC mang Hà Nội vào Saigon. Dương Thu Hương, cán bộ gộc do văn hóa VC đào tạo vừa vào tới Saigon 1975, nhìn thấy Saigon khác xa những điều Đảng dạy, bà đã tỉnh ngộ, đã mở mắt và đã khóc. Nhân gian cho tới bây giờ vẫn còn truyền tụng những câu ca dao bình dân nổi tiếng, nhiều lắm, xin chép sơ vài câu điển hình mua vui, như :

- *Một năm hai thước vải thô, Lấy gì che kín cụ Hồ em ơi*
- *Đôi dép râu dẫm nát đời son trẻ, Nón tai bèo che khuất nẻo tương lai.*
- *Nhà ai giàu bằng nhà cán bộ? Hộ nào sang bằng hộ đảng viên?*
- *Đảng ta là đảng thần tiên, Đô la thì được, đa nguyên thì đừng*
- *Đảng ta là đảng cầm quyền, Đảng bán ruộng đất lấy tiền Đảng tiêu*
- *Nước ta bầu cử tự do, Lọc qua lọc lại, toàn lò Mác Lê.*

Nhân mùa quốc hận này, LS Lâm Văn Bé ở Montreal vừa viết một bài rất hay bàn về sự giàu nghèo ở VN hiện nay. Ông kết bài như sau : *Không, VN hiện nay không giàu mà chỉ có Đảng giàu. Đảng viên và bọn ăn theo càng giàu thì người dân càng nghèo. Thành phố càng mọc lên nhiều cao ốc, ngoại ô càng xây thêm nhiều hãng xưởng thì người dân càng mất đất mất nhà và người dân nhiều thế hệ sau sẽ không bao giờ trả hết nợ ngoại bang.*

Ông ODP vừa hết lời thì ông Từ Hòe tiếp ngay. Ông bảo rằng cộng đồng VN ở Montreal vừa cho xuất bản báo ‘Quốc Gia’ nhân ngày quốc hận 30/4, báo có nhiều bài rất hay, do BS Trần Mộng Lâm phụ trách. Báo này bảo gọi ngày 30/4 là ngày quốc hận, quốc thù, quốc nhục đều đúng hết, vì lịch sử cho thấy ngày

xưa giặc Tàu cai trị mình một ngàn năm, giặc Pháp gần trăm năm, giặc Nhật cả năm, mà có công dân nào bỏ nước trốn đi đâu, ấy thế mà sau 1975, giặc CSVN vào chiếm Miền Nam một cái là người dân bảo nhau bỏ nước trốn đi, có tới 3 triệu người, và khoảng nửa triệu người đã vùi thây trong biển cả. Chính ông Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc Kurt Waldem đã triệu tập một phiên họp đặc biệt ngày 21-7-1979 tại Geneve, và LHQ đã long trọng tuyên bố “ Tất cả những người tỵ nạn Việt Nam bỏ nước ra đi sau biến cố 1975, đều là Tỵ Nạn Chính Trị, và được hưởng quy chế tỵ nạn chính trị’. Xin ghi ơn LHQ.

Các cụ nhớ ghi chép những việc trên đây để lưu lại cho con cháu về sau, vì CSVN đang cố lờ đi những sự kiện này. VC viết sử VN không hề nói tới biến bố thuyền nhân VN vượt biên tỵ nạn. Danh từ ‘BOAT PEOPLE’ là một từ ngữ mới có trong tự điển tiếng Anh khi thế giới gọi những đồng bào ta liêu mình vượt biển trốn cảnh cai trị của CSVN sau 1975 đấy nha.

Thấy không khí trong làng căn thẳng khi nói về chuyện CSVN, Chị Ba Biên Hòa xin góp một tiếng cười. Rằng trong ngôn ngữ dân gian, khi muốn la rầy một anh con trai ngỗ nghịch, hỗn láo thì xưa ta quen chửi : Thằng mất dạy, thằng vô giáo dục, thằng mất chó, thằng ăn cướp. Nhưng lâu nay có thêm một từ chửi mới, là ‘ *thằng Việt Cộng!*’ Nhà văn Lê Dinh trong báo Quốc Gia ở Montreal mà tôi vừa nói ở trên cũng bàn về việc này. Ông viết :

... Nếu tôi có làm anh muôn vàn bực tức, xin anh cứ chửi tôi

*la thằng mất dạy, thành láu cá, thằng bỉ ổi, thằng đê tiện, thằng vô học, thằng gì cũng được, nhưng xin đừng bảo tôi là **thằng Việt Cộng**, vì hai tiếng này nặng lắm, đó là tiếng chửi ghê gớm nhất, đáng sợ nhất trong những tiếng chửi đương thời, vì nó đồng nghĩa với ác nhân, hung đảng, ác quỷ, man di mọi rợ, lưu manh, gian xảo, côn đồ, thảo khấu...*

Nghe chúng tôi bàn đến đây thì Cụ B.95 lên tiếng xin đừng nói về CSVN nữa, vì nhức đầu lắm. Anh John thần tượng của tôi đâu, xin cho nghe một chuyện Canada đi. Anh John đi họp làng thì bao giờ cũng sẵn sàng kể chuyện Canada vì biết chắc có người sẽ yêu cầu. Liền có.

Anh bảo rằng các bạn còn nhớ Chuyện Cha Paolo cho làng ta ăn bánh chocolate năm kia khi chưa có dịch Covit không ? Bữa đó dân làng vui quá, vợ tôi nói to tiếng xin cảm ơn Cha **Bede** Paolo. Nghe tiếng Bede thì Cha cảm ơn nhưng nói là ngài không xứng đáng danh hiệu này, chớ gọi thế. Rồi cha Paolo vội vã ra về. Hôm nay xin kể chuyện cái tên **Bede** kỳ lạ này, chuyện rất Canada, do chính một nhà văn Canada trong cuộc kể. Tác giả là nhà văn Philip Teece kể trong tuần san Macleans năm 2001. Bede là tên một ông cha giáo sư dòng Benedictine. Bữa đó cậu Teece, một tu sinh, thuyết trình về kỹ thuật máy bay. Teece rất tự tin về bài thuyết trình vì cậu đã tham khảo nhiều tài liệu khoa học. Nghe xong bài thuyết trình thì Cha giáo Bede khen là hay về tổng thể nhưng ngài chê là còn thiếu sót về phần cơ khí. Bị chê nên Teece đã hùng hổ cãi : về mặt thần học thì con thua cha, nhưng về mặt máy móc thì không thể nào cha hơn con được, vì trước khi đi tu con có học một khóa về cơ khí máy móc. Cha Bede không nói gì mà chỉ mỉm cười nhìn cậu tu sinh Teece một cách hiền hòa nhân ái. Ít năm sau, Teece bỏ tu. Anh ra đời và tiếp tục học về cơ khí vì cho mình có nhiều khả năng về ngành này. Bẵng đi 30 năm anh tình cờ đọc một cuốn sách viết về Cha Bede. Đọc xong mặt anh tái đi, vì tên Bede chỉ là tên trong nhà dòng chứ thực ra tên ngài là Kenyon Reynolds, một nhà bác học nổi tiếng chỉ đứng sau Einstein. Reynolds là một thiên tài về cơ khí. Chính ngài đã tìm ra phương pháp hút khí đốt từ dưới đất lên để dùng cho kỹ nghệ. Nhờ phát minh này ngài đã trở thành tỷ phú. Ngài có vợ có con. Sau khi vợ chết đột ngột, ngài nhìn ra cuộc đời là phù vân, ngài đã tặng hết tài sản cho các cơ quan từ thiện và phân chia các cổ phần cho nhân viên, rồi ngài đi tu. Ngài lấy tên Bede lấy ý từ tên nhà dòng là Benedictine, tiếng Việt gọi là nhà dòng Thánh Biển Đức. Và mọi người chỉ biết đến Cha Bede. Vì thế cậu học trò Teece đã hung hăng con bọ xít, đã dám bảo ngài không biết gì về cơ khí. Teece đã gục đầu xám hối nhưng mọi việc đã trễ. Cha Bede và cậu học trò Teece là hai tấm gương cho chúng ta theo.

Cả làng nghe xong đều vỗ tay khen chuyện Cha Bede người Canada giỏi và đạo đức quá, và khen nhà văn Teece đã can đảm kể chuyện của chính mình để làm gương cho hậu thế soi chung .

Chị Ba Biên Hòa thấy cả làng thích chuyện Cha Bede / Kenyon Reymonds thì liền nói ngay : Các bạn còn nhớ không, bữa đó là sinh nhật của tôi nên Cha Paolo mới đến, và Cha đã chứng kiến cảnh làng ta cắt bánh sinh nhật. Ngài cứ gật gù khen cụ Chánh. Lúc đó mấy người xúm nhau lại và định cùng nhau thổi nến trên mặt đồng bánh, cụ Chánh đã can ngay. Cụ bảo nếu dùng miệng mà thổi thì bao nhiêu vi trùng

trong miệng ta sẽ bay hết vào đồng bánh, rồi chúng ta chia nhau ăn miếng bánh đầy vi trùng này. Lão xin đề nghị làng dùng tờ giấy quạt cho tắt nến, thay vì lấy miệng thổi nha.

Tôi nhớ mãi chuyện Cha Bede Canada trên đây là vì chuyện thổi nến sinh nhật. Các cụ nghĩ sao cơ, có nên xúm nhau lại rồi cùng chụm miệng thổi nến trên đồng bánh mừng sinh nhật như chúng ta vẫn làm nữa không cơ ?

Cụ B.95 lại lên tiếng xin Anh John kể chuyện cười Canada. Anh John bèn kể chuyện một bác sĩ Canada cho toa thuốc. Rằng có một anh kia vì lười tập thể dục nên béo phì. Ông bác sĩ cho anh một cái toa đi mua thuốc uống trước khi đi ngủ. Từ hôm uống thuốc, đêm nào anh cũng nằm mơ mình đi lạc trên một hoang đảo và gặp một bầy tiên nữ lỏa lồ. Anh ta nổi máu dê và chạy bắt bầy tiên nữ này. Anh ta chạy rất mau nhưng không bao giờ bắt được một em tiên. Cứ thế, anh đuổi bắt cả đêm. Sáng dậy, mồ hôi vã ra như tắm, chân tay mỏi nhừ. Uống thuốc được hai tuần thì anh ta xuống được 5 ký. Anh khoe chuyện này với ông hàng xóm cũng béo phì như anh. Ông này cũng đi bác sĩ, và bác sĩ cũng cho 1 toa thuốc như anh bạn. Và ngay đêm đầu ông nằm mơ thấy mình cũng lạc trên hoang đảo, nhưng thay vì gặp bầy tiên nữ thì ông ta gặp một đoàn thổ dân hung dữ ăn thịt người. Anh mơ thấy bị đoàn thổ dân này đuổi bắt và anh đã chạy trốn chết xém bị bắt, sáng dậy cũng mệt phờ, mồ hôi cũng vã ra như tắm. Sau 2 tuần anh cũng xuống được 5 ký. Ông này bèn tới gặp bác sĩ và phàn nàn rằng bác sĩ đã cho lộn thuốc, vì tại sao người bạn thì mơ thấy tiên còn ông thì chỉ mơ thấy quỷ. Ông bác sĩ bèn cười rồi nói : Vì bạn ông trả tôi tiền mặt, còn ông trả tôi bằng cheque dịch vụ...

Và anh John tuyên bố hết chuyện, anh ngồi xuống để xin nghe tin tức. Cụ Chánh tiên chỉ làng nói ngay : Chúng ta thường nghe tin tức từ radio, báo, hay đài. Tại sao ta lại gọi là tin tức, tin nào cũng làm ta tức mình cả sao ? Có người trả lời là vì nhiều tin nghe xong thì thấy tức mình hết sức như những tin từ miệng mấy anh cộng sản, luôn luôn nói dối, luôn luôn lừa bịp. Vậy toàn tin tức, không có tin mừng sao? Lão xin thưa : có chứ, có nhiều lắm, chỉ vì ta không muốn nghe đó thôi. Ý lão muốn nói với dân làng là hằng ngày lão vẫn tìm nghe tin mừng. Tin mừng đầy trong Sách Thánh. Trong thánh lễ, trước bài Phúc âm, linh mục chủ tế bao giờ cũng nói : Tin Mừng theo Thánh Gioan, hoặc Thánh Mát Thêu, Thánh Luca, Thánh Mat Cô... Lời Chúa chính là Tin Mừng về tình yêu, về hạnh phúc.

Các cụ đã thấy vị tiên chỉ làng tôi đạo đức thánh thiện chưa ?

TRÀ LỮ